

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ О ПРАВОСЛАВЉУ

+++

Светосавску химну написао је Павле Стаматовић
а премијерно је изведена 1839 г. у Сегедину.

+++

Наредбом од 5. фебруара 1827 . године
кнез Милош је прогласио дан Светог Саве за нерадни ,
а намесништво кнеза Михаила Обреновића је 2.јануара 1840 г.
одредило да се Свети Сава ...” *има сматрати за школског патрона.*”

+++

Од свих заповедних хришћанских празника само Пасха и Педесетница
имају корене и предисторију у Старом завету.

Пасха је јудејски празник
који се слави у спомен избављења израиљског народа из Египта ,
а *Педесетница* или “ празник седмица “
јер бива седам седмица или педесети дан после Пасхе-
а светкован је као празник почетка жетве пшенице.

+++

Богојављење – као празник духовног крштења –
је најранији празник који је почео да се слави - почетком III века у Египту (215) , а у IV
веку је пренето у Тракију (304) и Галију (316 г.)
Крстовдан (Воздвиженије Часног Крста)
први пут је прослављен на Голготи 335 г.

+++

Најстарији рукописи Библије потичу из I и II в.п.н.е.,
а односе се на тзв. *Кумранске рукописе* или свитке са Мртвог мора .
Свици су припадали јеврејској заједници монаха (*есена или јесеја*)
који су под претњом римске војске почев од 66 г.
сакрили Библијске списе исписане на пергаменту у облику књиге.
Пастири – *бедуини* су 1947 г. пронашли у 11 пећина
у Вади Кумрану (на обалама Мртвог мора),
свитке са једним целим рукописом Књиге пр. Исаије ,
један непотпун свитак исте књиге, фрагменте других старозаветних књига ,

коментаре са старозаветним текстовима , апокрифе ...
Кумрански текстови имају огроман значај
за проучавање првобитног текста *Старог завета*,
док је најстарији папирус с новозаветним текстом
настао у Египту 125 г. после Христа.

+++

Вино се помиње као једно од најзначајнијих пића
али и као напитек који доноси проклетство , ако се злоупотребљава .
Вино са шећером - у записима се помиње као- напитек који окрепљује.
Назив *тирош* или Библијско вино
означава неопијајуће вино.

Мере предострожности против греха пијанства
често су даване народу Божијем како у *Старом* тако и у *Новом завету*.
Јевреји су за време Пасхе мешали вино са топлем водом
а стари Грци и Римљани су разблаживали вино по обрасцу :
на три или пет чаша воде једна чаша вина .
Ко је употребљавао једнак однос вина и воде сматрао се пијаниоцем !

+++

Маслинска гора ,
брдовити венац од четири узвишице - налази се у Јерусалиму.
Предање тврди да је са ове горе –
голуб донео *Ноју* маслинову гранчицу ,
као знак да се вода повукла после *Потопа*
и да може напустити лађу.
Маслинова гранчица данас представља символ мира .

+++

Пут Крста , Пут бола , Страдални пут ..

означава 14 места

где се одиграо неки догађај током Исусовог страдања :

1. *станица* – Понтије Пилат осуђује Исуса на смрт
2. *станица* – Исус узима крст
3. *станица* – под теретом крста Исус пада први пут
4. *станица* – Исус среће своју мајку
5. *станица* – Симон Киринајац помаже Исусу да понесе крст
6. *станица* – Вероника убрусом брише Исусово лице
7. *станица* - под теретом крста Исус пада други пут

8. *станица* – Исус теши уплакане жене
9. *станица* – под теретом крста Исус пада трећи пут
10. *станица* – скидање одеће са Исуса
11. *станица* – Исуса разапињу на крст
12. *станица* - Исус умире на крсту
13. *станица* – скидање са крста
14. *станица* – полагање у гроб.

Првих девет епизода (“станица”) је на путу *Via Dolorosa*
а осталих пет се налазе у цркви *Светог Гроба* .

+++

На питање апостола Петра “*Quo vadis, Domine ?*”
(“Куда идеш , Господе ? “,
Христос одговара :” Идем у Рим да будем опет распет “.

+++

Символика броја 12

Као што су дванаест (12) Јаковљевих синова
родоначелници израиљског народа ,
тако су и апостоли родоначелници *Новог Израиља* ;
они ће на крају овог света седети на дванаест (12) престола
и судити над дванаест (12) племена.
Број дванаест (12) је симболика светог броја –
број три је символ *Свете Тројице* ,
а број четири означава четири стране света ,
па они помножени чине 12 (дванаест).

+++

По неким изворима

- Срби су примили хришћанство у два наврата –
у време цара Ираклија и папе Јована IV (640-642)
и када је цар Василије I (око 879) покрстио целокупан непокрштен
народ. Поделом црквене хијерархије из 1054 г.

Србија припада источној а не западној - римској хијерархији.
За свој постанак Србска црква заслуге дугује

Немањиним синовима

– краљу Стефану Првовенчаном и његовом брату-монаху Сави .
Они су од цариградског цара а и патријарха

(седиште у Никеји) добили дозволу
да се отцепе од охридске аутокефалне Цркве
под чијом је влашћу до тада била.
Седиште првог епископа Србске Православне Цркве –
било је у намастиру Жича а касније у Пећи.

+++

Како је намастир Трноша добио име?

По једној верзији :

“ Сви знамо да је Србски краљ Драгутин (1253-1316
) ,
на темељима много старије богомоље саградио - намастир
Трношу. Намастир је добио име
јер се у исто време градило још две Богомоље.
Својим географским положајем требало је да представља столицу
која се у то време у Србији много користила ,
а звала се трноша ,
јер је имала три ноге а представљала је и Свето тројство у
Православљу. Друга црква је у месту Бељин
код Дебрца на Сави где је Драгутин и имао престоницу .
Трећа црква је у заборављеном граду Тврдин
(много пута је мењано име од Тврдин , Острвица ,
Трудељ па до данашњег -Црна река). “

+++

Први Србски патријарх Свети Јоаникије II (1338-1346, 1354)
као световњак био је логофет (канцелар) краља Душана.
Постао је дванаести пећки архиепископ 3. јануара лета Господњег
1338 ,
а на Цвети 1346 (на државном сабору у Скопљу), проглашен је
и устоличен као први “ патријарх Срба и Грка”.
На Васкрс исте године , у друштву са бугарским патријархом
Симеоном и охридским архиепископом Николом , у присуству
властеле , свештенства и Светогорских калуђера :
крунисао је Душана за цара, краљицу Јелену за
царицу ,
а њиховог сина Уроша за краља.
У Палестини (на Кармелској гори) подигао је цркву Св. Илије

а на Тавору (Гора Преображења Христовог) подигао је цркву Св. Николе.

Сахрањен је у Пећи , где је проглашен за светитеља.

+++

Патријарх Варнава (Росић) постао је епископ у тридесетој , у четрдесетој митрополит , а у педесетој патријарх .

На челу СПЦ био је од 1930-1937.

Расцепкану у шест разних законодавних, административних , финансијских и јерархијских подручја , Варнава је Србску Православну Цркву

- Новим Уставом и строгим правилима – устројио на модеран начин и успео да је одвоји од државног патроната.

Почео је градњу многих храмова па и изградњу храма Светог Саве на Врачару.

Преминуо је изненада и мистериозно у 57. години живота и ни до данас није порврђена нити оповргнута теорија да је отрован управо због свог непомирљивог става око конкордата. (закључен 1933 између Свете столице и Трећег Рајха)

+++

Порекло Симонидиног имена (жена краља Милутина).

Крајем XIII века Византијски цар Андроник II и царица Ирина Јоланта жалили су губитак двоје – троје женске деце по порођају , а када им се опет роди женско дете , страх их обузе , те нека од искусних и часних жена даде савет како се спасавају новорођенчад.

По запису Георгија Пахимера саветовано им је :

“ Да се пред сваку од постављених слика дванаесторице главних Апостола учврсте подједнаке дуге и тешке свеће , истовремено упаљене , и да се појући моли за новорођенче , продужавајући молитву све до самог утрнућа пламена свеће. Која буде преостала међу другим већ угаслим , његово име (тог Апостола) има да се да новорођенчету , како би, и оно чувано , преживело.

Тако је дакле , тада и урађено по налогу царевом,
и преостала је свећа Симонова , те новорођенче би названо
Симонидом по имену , носећи ради заштите Апостолово име .”

+++

Од средине XVII века Фрушка гора се помиње као –

“Сремска Света

Гора “

Легенде и предања померају датуме настанка појединих
намастира ,

а неки записи сведоче о црквеном животу ових крајева –
у време “ .. кад је Свети Сава ходио земљом ”.

Ковиљ је , по предању , основао “....Србски краљ, господар
Београда .. “ – мисли на краља Драгутина , који је имао двор
крај Чортановаца.

Као оснивача Врдника везују Кнеза Лазара ,
и та легенда је настала (вероватно)

преносом Лазаревих моштију из Раванице .

Мошти неколико чланова породице Бранковић
почивале су у фрушкогорским намастирима.

У “Сремску Свету Гору “ донете су мошти кнеза Лазара ,
а лета Господњег 1706 у Јазак мошти цара Уроша.

У фрушкогорским намастирима боравиле су мошти ,

почев од Немањића преко Лазаревића па све до Бранковића.

У Крушедолу су похрањене мошти св. Арсенија (архиепископа
Србског) , у Хопову су биле мошти св. Великомученика Теодора
Тирона ,

честица “ Животворјашчаго дрвета “ ,
мошти св. Митрополита Прокопија ,

честица моштију Великомученице Варнаве у Беочину ,
у Врднику (поред тела кнеза Лазара) била је десна нога
мученице Анастасије као и честица “честнога дрвета”.

У Бешенову су биле мошти св. Мученика Кирина и
један прст од “ руку Предтечев “ ,

у Шишатовцу , поред тела Стевана Штиљановића ,
мошти св. Јевтимија и честица св. Меркурија , Пантелејмона и
Прокопија

у Гргетегу су биле две кости св. Георгија и

новог мученика Јована као и ножно стопало св. Текле,
док је Раковац имао десну руку св. Великомученика Прокопија ,
један прст св. Георгија и
честицу моштију св. Димитрија.

Оволики број светитељских моштију са чудима
која су се помоћу њих дешавала био је свемоћна заштита –
“Сремске Свете Горе “

+++

У “Валесовој књизи “ стоји да су Срби у пред Хришћанском
периоду : гајили култ хигијене и да су се молили пет пута дневно
,

а пре молитве - прали руке и умивали се .

Прво Хришћанско крштење у реци Јордану ,

преузето је из ритуала Воден –бога (Водин) .

Овог Србског бога преузели су и Немци и Скандинавци , назвавши
га Один. Британци су своје легендарне витезове округлог стола ,
изградили на Србском , предхришћанском божанству Геровиту ,
на чијем штиту је био угравиран бели , двоглави орао

(Срби га , дакле нису преузели из римске цивилизације ,
као што многи историчари и хералдичари тврде) .

Ритуал прања руку и умивања , преузео је и Мухамед уносећи га у
“Куран” - иако у пустињи није било воде ни за пиће ,
па је тај ритуал извођен песком , или празним рукама.

+++

Грешку у Римокатоличком календару о датуму рођења Христовог
признаје папа Бенедикт XVI у својој књизи

“JESUS of Nazareth – The Infancy Narratives” .

Наиме : римски календар се заснивао на Аурелијанским основама
где је цар Диоклецијан (“Непобедиво Сунце”) слављен 25. XII.
Папа Иван даје 527 г. задатак Дионизију Малом (Dionizije Exiguus)
да израчуна датум Христовог Рођења.

Да се освети цару Диоклецијану (великом прогонитељу
Хришћана)

и да га избаци из римског календара – Дионизије

Римокатолицима подмеће 25. XII као датум Христовог рођења.

+++

Срби се на Балкану помињу у IV веку :

Хришћански веродостојник Никети из Ремизијане

(Remissiana - Бела Паланка поред Ћуприје и Ниша)

ширио је Хришћанство , како је записано : “... међу Србима “ .

Из IV века датира и -Хришћанска химна “ Тебе Бога хвалим ”

(Te Deum - laudamus) коју је написао епископ Никети .

Због превода Јеванђеља назван је “Апостол Трачки”

а слављен као Свети Никита Ремезијански.

+++

НАСТАВИЋЕ СЕ

сочињеније : хаџи Милан Арсеновић